

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1357/05
20.10.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Slađane Nakić - Momirović, Spomenke Zarić, Sonje Brkić i Nede Antić, članova veća, u sporu tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, protiv tuženog BB, koga zastupa VV, advokat, radi duga, odlučujući o reviziji tuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Negotinu Gž.br.911/04 od 28.12.2004. godine, u sednici održanoj 20.10.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE revizija tuženog, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Negotinu Gž.br.911/04 od 28.12.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Negotinu P.br.1056/03 od 20.08.2004. godine, obavezan je tuženi da tužiocu isplati dug u iznosu od 9.458,90 Eura u dinarskoj protivvrednosti, obračunatoj po najpovoljnijem bančinom kursu na dan isplate, sa domicilnom kamatom u dinarskoj protivvrednosti od 15.09.2003.godine do isplate, a zahtev za isplatu domicilne kamate za period od 1.01.1998. godine do 15.09.2003. godine odbijen je kao neosnovan. Istom presudom tuženi je obavezan da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 92.450,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Negotinu Gž.br.911/04 od 28.12.2004. godine, odbijena je žalba tuženog, a prvostepena presuda potvrđena u usvajajućem delu i u odnosu na odluku o troškovima parničnog postupka, dok je žalba tuženog, izjavljena u odnosu na odbijajući deo prvostepene presude, odbačena kao nedozvoljena, zbog nedostatka pravnog interesa.

Protiv ove presude tuženi je izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl. 386. ranije važećeg ZPP, koji se primenjuje na osnovu čl. 491. stav 1. i 4. ZPP ("Sl. glasnik RS" br.125/04), Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a ni bitna povreda iz člana 354. stav 2. tačka 14. ZPP, na koju revident ukazuje. Nižestepene presude su jasne, obrazložene i neprotivrečne. Sadrže sve razloge o odlučnim činjenicama.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tuženi je bivši suprug pastorke tužioca. Na molbu tužioca, tuženi je preneo tužiočev novac u zemlju - Jugoslaviju. Taj novac tužilac je stekao prodajom stana u _____. Prilikom predaje novca, krajem decembra 1994. godine, tužilac je pozajmio tuženom 20.000 DM. U to vreme, tuženi je još uvek bio u braku sa pastorkom tužioca. Parnične stranke nisu ugovorile vreme vraćanja ove pozajmice. U međuvremenu, na traženje tužioca, tuženi je vratio tužiocu deo pozajmljenog iznosa u visini od 1.500 DM, a preostali deo u iznosu od 18.500 DM, čija protivvrednost u eurima na dan zamene iznosi 9.458,90 Eura, tuženi tužiocu nije vratio. Ovaj iznos u eurima utvrđen je na osnovu izveštaja "Delta banke" PJ __ od 10.05.2004. godine.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi pravilno zaključuju da je tuženi u obavezi da tužiocu vrati pozajmljeni iznos, sada u dinarskoj protivvrednosti eura, sa pripadajućom domicilnom kamatom u istoj protivvrednosti od utuženja do isplate.

U konkretnom slučaju, radi se o ugovoru o zajmu, čiji pojam je određen članom 557. Zakona o obligacionim odnosima. Obaveze zajmoprimca regulisane su članom 562. do 566. istog zakona. Kada rok za vraćanje zajma nije ugovoren, što je slučaj u ovom sporu, primenjuje se čl. 562. stav 2. navedenog zakona.

Prema čl. 336. stav 2. Zakona o braku i porodičnim odnosima, za obaveze koje jedan bračni drug primi prema trećim licima radi podmirjenja tekućih potreba bračne zajednice, kao i za obaveze koje po opštim propisima terete oba bračna druga, odgovaraju bračni drugovi solidarno kako zajedničkom, tako i svojom posebnom imovinom. Prema stavu 3. ovog člana, bračni drug koji iz svoje posebne imovine ispuni solidarnu obaveznu ima pravo zahtevati da mu drugi bračni drug naknadi deo obaveze koji pada na njega.

I konačno, prema čl. 414. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima, koji reguliše sadržinu solidarnosti dužnika, svaki dužnik solidarne obaveze odgovara poveriocu za celu obaveznu i poverilac može zahtevati njeno ispunjenje

od koga hoće sve dok ne bude potpuno ispunjena, ali kada jedan dužnik ispuni obavezu, ona prestaje i svi se dužnici oslobađaju.

U konkretnom slučaju, obaveza tuženog i njegove ranije supruge GG, koja je sa njim bila u braku u vreme izvršene pozajmice, je solidarna. Međutim, tuženi i GG nemaju status jedinstvenih suparničara, prema čl. 201. ZPP. Tužilac se opredelio da tužbu podnese protiv jednog od solidarnih dužnika. Imajući u vidu pravnu prirodu sadržine solidarnosti dužnika, nisu osnovani revizijski navodi da je u ovom sporu morala biti tužena i biviša supruga tuženog GG. Tužilac, kao poverilac, iskoristio je svoje pravo izbora predviđeno članom 414. Zakona o obligacionim odnosima.

Ostalim revizijskim navodima, u suštini, osporava se ocena izvedenih dokaza, čime se posredno pobija utvrđeno činjenično stanje što, prema čl. 385. stav 3. ZPP, ne može biti revizijski razlog.

To su razlozi što je Vrhovni sud, na osnovu čl. 393. ZPP, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost otpravka

SŠ